

IN DIT NUMMER:

Van de hoofdredacteur:	1
Door: Achtbaangek	
Cacher uitgelicht: De Nachtwacht	2
Door: Team Aragorn	
Caches: Wie is de mol...?	4
Door: KarelKraak	
Natuur: Oh dennenboom!	6
Door: Team Aragorn	
Tips en Trucs: Over Rode Wijn en Blote Billen	9
Door: Vinnie1	
Techniek: Over satellieten, volgstations en	11
Door: Team FlatSunset	
Trackables: Een eigen Geocoin #1	13
Door: KarelKraak	
Puzzel: Door wie geplaatst?	16
Door Steensnoeper	

Spoiler is mede mogelijk gemaakt door eem financiële bijdrage van:

Bloodwoosj, Cagiva, FRLK, GeoGeldrop, Getzie Family, Greek Dutch Alliance, Marieholm, Marvia, MoonenMonkeys, Ruud4D, Snif & Snuitje, Team Dalamot, Team De Roode Lantaarn, Team Langzaam, Team nevS, Team ReM, Team Wilp, Zeebanket.

VAN DE HOOFDREDACTEUR:

Welkom bij Spoiler. Zoals je merkt is de layout op een paar vlakken gewijzigd. En zowel voor als achter de schermen is er een hoop veranderd. En dat heeft natuurlijk een reden. Een ingrijpende reden.

Aanleiding van de verandering op de site waren gezondheidsredenen, misverstanden en gebrek aan tijd, waardoor er enkele redactieleden wegvielen. Zo stond ineens het vervolg van Spoiler op losse schroeven, want zowel de webmaster als de spil van Spoiler hadden aangegeven om uiteenlopende redenen hun bijdrage aan het blad te staken.

Een aantal redacteuren was echter bereid om veel werk te steken in het voortbestaan van Spoiler. Maar er zou veel moeten gebeuren en de tijd was kort. Om technische reden was het bijvoorbeeld niet mogelijk om de layout van de eerste twee Spoilers over te nemen en hiermee verder te gaan. Een nieuwe opzet was vereist en zodoende kwamen we tot de meest opvallende wijziging.

De website is nu onderverdeeld in een aantal rubrieken. Die staan in de linkerkolom. Maar er is nog meer. Zo is er sinds juli 2007 ook een weblog beschikbaar. Dit is een soort logboekje waarin van alles kan komen te staan. En je vindt in de menustructuur aan de bovenkant van de pagina ook de archieven van de e-Zine (Spoiler) en de weblog terug.

Ook achter de schermen is er veel gebeurd. Van nieuwe taakverdelingen tot en met een survivalweekend in de vele duistere domeinen van het internet. Het heeft er toe geleid dat we allemaal heel veel geleerd hebben.

Tot slot willen we de oud-redactieleden, Kapitein Haak, Sn@g, Team Ramy, GeoVlinder, Team Maju en Kruimeldief, bij deze hartelijk bedanken voor hun inzet en toewijding bij de eerste edities van Spoiler. Bedankt mensen.

En nu veel plezier van een nieuwe editie van de e-Zine Spoiler.

Achtbaangek

CACHER UITGELICHT: DE NACHTWACHT

Door:
Team Aragorn

DEZE KEER IN DE SCHIJNWERPERS: EEN CACHER UIT HET DIEPE ZUIDEN. PAUL WIJENBERG (NACHTWACHT) IS BEGONNEN MET CACHEN OP 1 DECEMBER 2004, INMIDDELS AARDIG OP WEG NAAR 200 FOUNDS TERWIJL DE TELLER VOOR GEPLAATSTE CACHES OP 11 STAAT. HET REMBRANDTJAAR IS AL VOORBIJ, WAAROM WORDT DAN TOCH JUIST DE NACHTWACHT UITGELICHT? WEL, DE NICKNAME HEEFT NIETS MET REMBRANDT TE MAKEN. DEZE KOMT VAN EEN THEMAFIGUUR DIE NATUURMONUMENTEN ALS MYSTIEKE GIDS BIJ AVONDWANDELINGEN IN DE NATUUR INZET. NACHTWACHT IS NAMELIJK EEN CACHER DIE BIJ NATUURMONUMENTEN WERKT EN DEZE COMBINATIE LEEK DE SPOIL-ERREDACTIE HEEL INTERESSANT VOOR EEN INTERVIEW.

Vertel eens iets over jezelf?

Ik ben vanuit het bezoekerscentrum Brunssummerheide (bij Heerlen) als medewerker Publiekscommunicatie voor Natuurmonumenten werkzaam. Dat betekent dat ik me o.a. richt op publieksactiviteiten in de natuurgebieden. Als voorbeeld laat ik met name gezinnen kennismaken met het gebruik van GPS-apparatuur als hulpmiddel bij onze speurtochten in een natuurgebied. Verder heb ik geocachen als hobby: de combinatie is snel gemaakt. Momenteel help ik binnen mijn werk op afstand mee dat we bij Natuurmonumenten een duidelijk beleid over het GPS'en in de natuur gaan afspreken. Collega's in de beheereenheden weten dan sneller en gemakkelijker te anticiperen op het snel groeiende aantal GPS'ende wandelaars in de natuurgebieden.

Hoe ben je met cachen in aanraking gekomen?

Er bruist van jongs af aan Scoutingbloed door de aderen en dat betekent dat ik al net zo lang interesse heb in speuren, kaartlezen, puzzelen etc. In mijn werk bij Natuurmonumenten ontwikkelde ik de eerste speurtochten met het GPS. Zo kwam ik 'per ongeluk' via internet bij het geocachen uit. Na de eerste try-out (de Savelsbos-cache) in december 2004 was ik meteen verkocht.

Wat trekt je aan in het cachen?

Da's een gemakkelijke. Het zit heel dicht aan tegen alles wat ik leuk vind als ontspanning: wandelen, ontdekken en puzzelen tegelijk!

Heel vaak heb ik tijdens caches gedacht: "Zo kom je nog eens ergens!" Ik dacht dat ik mijn woon- en leefomgeving goed kende, maar het geocachen deed en doet me telkens weer versteld staan van de kleine paadjes en hoekjes die plots gebruikt worden. Verder vind ik het heerlijk om mijn puzzelvermogen te teisteren en ben ik steeds benieuwd naar de creativiteit van mijn collega-cachers. Dan bedoel ik niet alleen de makers, maar ook de collega-zoekers, die een puzzel juist wel weten op te lossen (en ikke niet).

Inmiddels heb je ook 11 caches geplaatst, vertel hier eens iets over?

Vanuit mijn Scoutinghobby en mijn werk bij Natuurmonumenten ontwikkel ik vaker activiteiten en tochten in de natuur. Mijn eerste cache was de Trichter-cache, en daar ben ik nog altijd trots op. Hij wordt regelmatig gelopen en krijgt leuke logs, waarbij duidelijk wordt dat men volop van de natuur op de Trichterberg geniet. Daar was het me om te doen.

Daarna koos ik er vrij snel voor om geocaches van ieder type te leggen. "Voor elck wat wils": de oppikker, de speurtocht liefhebber, de avonturier.

Het meest tevreden ben ik over R*E*S*P*E*C*T, een cache op het Oorlogskerkhof in Margraten die de geocachers weer eens doet bezinnen op de Tweede Wereldoorlog.

Verder heb ik mijn meest creatieve ideeën kwijt gekund in de Junglecache: een heerlijk survival-avontuurtje in een stiekem wildernisje bij Meerssen. Ook volbracht door jonge gezinnen!

Voor de toekomst heb ik plannen voor een nachtcache (Nachtwacht-waardig) en het organiseren van een event lijkt me ook heel leuk om te doen.

Over welke cache(s) van anderen ben je enthousiast?

Ik heb erg genoten van de mega-puzzels The Eye of Horus en Fingerspitzengefühl van LV-426. Deze liggen net over de grens in België. Echter, de super-Limburgse routes van Pielewiele22 doen me ook altijd goed.

Cacher zijn èn werken bij een natuurbeschermingsorganisatie als Natuurmonumenten; dit is voor veel cachers een aparte combinatie. Vooral degenen die een cache willen leggen zien natuurbeheerders wel eens als hinderlijk. In sommige gebieden mag je niets leggen, in andere gebieden zijn plekken waar je niet mag komen, er zijn veel regeltjes waaraan je je moet houden.

Hoe is momenteel de 'stand van zaken' bij Natuurmonumenten?

Natuurlijk maak ik de discussies over de spanning tussen natuurbeheer en -behoud enerzijds en recreatie in de natuur anderzijds mee. Nog sterker: dat is onderdeel van mijn werk. Voor vele collega's in de beheereenheden is het GPS en geocaching geheel onbekend en dat levert koudwatervrees en aversie op. Mits goed geregeld en overlegd valt het allemaal mee. Een goede kennismaking is het halve begin.

Op persoonlijke titel(!), en dus niet namens de Vereniging Natuurmonumenten, kan ik in een notendop het volgende melden:

- Natuurmonumenten heeft nog geen uitgesproken GPS-beleid, wel een denkrichting die tot stand is gekomen door inbreng van beheereenheden en Natuur&Landschap. We zijn bezig om met meerdere partners, waaronder de Stichting Geocaching Nederland, Staatsbosbeheer en de stichting Probos tot een goed beleid te komen.
- De mogelijkheden voor GPS-activiteiten (waaronder geocaching) verschillen enorm per gebied en natuurtipe.
- De lijn in het recreatiebeleid van NM geldt ook voor dit gebruik. Dat betekent dat er voor afwijkingen in de gedragsregels voor een gebied, bijvoorbeeld door buiten de paden schatkistjes te zoeken of kortste routes te nemen, altijd toestemming gevraagd moet worden/zijn aan de desbetreffende beheereenheid. Dit is niet anders dan in de spelregels van de Stichting Geocaching Nederland. Een hulpmiddel om de contactpersonen bij een beheereenheid te achterhalen is via www.natuurkaart.nl. De beheereenheid verleent toestemming op basis van mogelijke gevolgen voor natuurwaarden etc. Het kan namelijk zijn dat jouw geocache-plannen inhouden dat zoekers door een gebied met zeldzame natuur gaan, en/of dat plaatselijke afspraken en gedragsregels doorkruist worden.
- Onderschat niet het belang van een goed contact met een terreinbeheerder (ook bij andere organisaties dan Natuurmonumenten). Goed contact is in het belang van de beheerder, van de cachelegger, maar ook van de zoekers en ... van de natuur! Als tegenprestatie is Natuurmonumenten erg gebaat bij en dankbaar voor steun en waardering van geocachers in de vorm van het lidmaatschap of een donatie (neem bijv. de donatie vanwege de geocoin van Reintje de Vos). Meer informatie vind je op www.natuurmonumenten.nl.

Wat zijn volgens jou positieve kanten van cachen waardoor je zegt: natuurbeheerders zouden dit moeten promoten?

Ik zet het GPS'en graag in als moderne manier van gidsen, die met name uitdagend is voor de oudere jeugd

die soms lastig de natuur in te krijgen is. Echter, ook volwassenen vinden het prachtig om te 'Tomtommen' in de natuur. We krijgen zo andere mensen op bezoek in onze natuurgebieden. De wandelaars kunnen vanuit het natuurgenoet onderweg nog meer respect en waardering voor natuurbescherming en -behoud opbrengen. Ook kunnen in sommige gebieden de wandelaars juist met GPS-apparatuur door een onbekend, ruig natuurontwikkelingsgebied zonder paden lopen en een bijzondere natuurbeleving meemaken. Tenslotte valt voor de terreinbeheerders uit de logs van de geocachers heel veel feedback op het werk te lezen in de vorm van waardering en plezier.

Voor meer vragen over de contacten met Natuurmonumenten kunnen cachers contact opnemen met Paul: check het Nachtwacht-profiel op www.geocaching.com.

Wat is een negatieve kant van cachen waardoor je kunt zeggen: natuurbeheerders zouden dit vooral niet teveel moeten toestaan?

Het is gewoonweg een feit dat sommige natuurgebieden veel schade kunnen oplopen door struinende en zoekende cachers. Op velerlei plaatsen beschermen we zeldzame planten of dieren. Bij dieren heb je het over broed-, nest- of rustplaatsen. Terreinbeheerders zijn degenen die dit erg goed weten te beoordelen en geocachers hebben dit te accepteren. Echter, er zijn in overleg wellicht gemakkelijk alternatieven in de buurt van zo'n gebied te vinden.

CACHES: WIE IS DE MOL...?

Door:
KarelKraak

EEN SCHITTERENDE CACHE VAN DE GOUDFLITTERS. WELKE IN DE RUBRIEK 'BIJZONDERE CACHES', VAN DIT MAGAZINE, NIET MAG ONTBREKEN. OP MOMENT VAN SCHRIJVEN, EIND JUNI 2007, HEEFT DEZE CACHE 17 GEO D'ORS. DIT KLINKT MISSCHIEN NIET DIRECT ALS EEN TOP-SCORE, AANGEZIEN DE HUIDIGE NUMMER 1 ER OP DIT MOMENT 87 HEEFT. MAAR ALS JE BEDENKT DAT DEZE CACHE PAS EEN KRAPPE 2 MAANDEN OUD IS EN 36 KEER IS GEVONDEN, DAN SNAP JE DAT HIJ DE MOEITE VAN HET VERMELDEN WAARD IS.

De cache begint waar alle caches beginnen, bij het lezen van de pagina. Menig cacher weet dat daar de eerste fouten al mee gemaakt kunnen worden. Een pagina met veel belangrijke tekst en ook plaatjes, die de moeite van het bekijken waard zijn. Dat lezen van de cachepagina niet ieders sterkste kant is, blijkt wel uit de note van De Goudflitters van 23 mei jongstleden. De doordeweekse parkeerplaats is komen te vervallen omdat er, onder andere, ook op zondag werd geparkeerd.

Bij het lezen van de pagina springen een aantal belangrijke zaken in het oog. Er moet begonnen worden vanaf de eindcache van GC10YMK, 'Op de koffie bij de jonker'. Dus zal er eerst wat voorwerk in het veld verricht moeten worden, wat overigens de moeite waard is. Deze cache is voorzien van duidelijke waypoints en een fraaie route. Maar ook thuis dient voor het starten nog het één en ander te worden gedaan. Er moeten drie Mollen gezocht worden, door te luisteren en te speuren. Is dat gelukt?, dan dien je een goede tas vol apparatuur te pakken om (eventuele) obstakels tijdens de tocht te kunnen overwinnen.

Nu kun je eindelijk vol spanning en verwachting op pad. Wordt de Mol op tijd herkend? Of loop je vast voor je goed en wel op weg bent?

De route van zo'n 6 km is schitterend en voert langs, door en over divers terrein, namelijk bossen, beken, heide en velden. Er is zelfs de mogelijkheid om de route te lopen met hond, ook al had je die niet zelf mee. Simba, de zwarte labrador vergezelt je graag. Mocht je hier niet van gecharmeerd zijn, dan kan Simba altijd nog naar het achterhuis gedirigeerd worden.

De waypoints zijn, net als de omgeving, divers van aard. Zo mag je ouderwets tellen, flink zoeken, maar ook interessante achtergrondinformatie tot je nemen om uiteindelijk het volgende waypoint weer te kunnen bepalen. En lijkt het dan allemaal best mee te vallen... denk je: ben ik er al?... dan ben je er nog niet!

Tot zover viel het schrijven van het artikel ook best mee. Er moeten natuurlijk altijd woorden afgewogen worden, delen herschreven, maar dat was te doen. Het grote probleem is nu; hoe schrijf ik over de finale zonder weg te geven waar het over gaat? Ik heb besloten dat aan de collega-cachers over te laten die deze cache al gevonden hebben. Een kleine greep uit de logjes:

deBruineBeren

"Zoals ik al schreef, zelfs zonder dit slot staat deze cache hoog in onze ranglijst, maar nu staat hij echt strak boven aan."

Barny

"maar ook verdiend de Goudfitters een pluim om zijn meest rare hersenskronkels om te kunne zetten in een cache."

eep&anita

"Bedankt voor deze topper, de combinatie van huiswerk, wandeling en eindcache is geweldig en zeker een Geo D'or waard."

TeamBouman

"Dit overtreft werkelijk alle caches die ik gelopen heb. Een mooi rondje bij Blarinchorst en een finale waar een puntje aan gezogen mag worden. In één woord WOW!"

Finding Thistles

"Het vinden van het eindcoördinaat is zeer indrukwekkend en met geen woorden te beschrijven!"

Team Geo-cachet

"De hele cache is van begin tot eind goed in elkaar gezet, maar de eindfase is uniek en zal zowel door grote als door kleine cachers geweldig gevonden worden. Hij krijgt van ons dan ook met volle overtuiging een Geo d'Or. (Jammer dat we hem er geen twee mogen geven)."

Tja, oordeel zelf. Je ziet dat, ondanks de diverse pluimage, elke cacher, tot nu toe, vol lof is. Men was verbaasd en onder de indruk. Er is met Geo d'Ors gesmeten zoveel dat kon.

Wat vinden de Goudflitters er nu zelf van? Een introductie en impressie van de makers zelf:

Toen ik met de gedachte speelde over de cache Wie is de Mol en zijn eerste deel Op de koffie bij de Jonker, heb ik dit gewoon wat laten doorsudderen, en tijdens de 'bouw' komen, als je geluk hebt, de 'mollenplan-netjes' vanzelf. Soms duurde het even maar de tijd doet soms wonderen. Dat het een paar Geo d'Ors zou kunnen opleveren, dat had ik wel vermoed, maar dit had ik niet verwacht. Dat de een het schitterend zou vinden en de ander wat minder, dat was te verwachten, maar de een leeft zich ook meer in het verhaal in dan de ander.

Persoonlijk heb ik erg last van de momenten als je radeloos om je heen staat te loeren, en je hebt geen flauw idee meer hoe verder te moeten, maar de ongekende adrenalinestoot die je krijgt als het kwartje dan valt, is vaak niet te beschrijven. Dat alles zit dus in 'Wie is de Mol'. Soms pesterig, maar altijd recht door zee, alhoewel mollen een hekel hebben aan water. Een genot om te maken, en nog meer als je ziet dat de vallen met open ogen worden betreden. Maar de Mol is ook bijziend dus is dat nooit een probleem, alleen kost het wel wat van je tijd om een en ander uit te vlooien.

Veel cacheplezier en bedenk... Wie is de Mol?

Maar lezen, en weten wat er van je verwacht wordt, lost eigenlijk al veel op. Dan moet je de rest zelf doen.

Wie is de Mol, I love it when a plan comes together...

Naast de Geo d'Ors beleef je eigenlijk het meest plezier aan de doorgaans magnifieke logs. Alhoewel er niet veel prijsgegeven wordt, is het mogelijk om als kenner het spelletje aardig te volgen en wat er zich heeft afgespeeld. Iedereen beleeft het op zijn manier, maar de logs zijn doorgaans een grotere beloning dan een Geo d'Or. Soms zou ik willen dat er ook zo iets bestond voor de mooiste logjes. Dan had ik er zeker een paar weggegeven.

Want de log is eigenlijk de beloning voor de legger, waarvoor dank.

De Goudflitters

Meer kunnen én willen we niet verklappen. Ieder mag dit schouwspel met zijn eigen ogen bewonderen en zelf ervaren hoe men toch nog verbaasd kan zijn. Al nieuwsgierig? Ga snel op pad en schrijf je log, of je 'm nou wel of niet gevonden hebt. Er zijn op dit moment 14 cachers die met veel plezier uw log zullen lezen, zij hebben de cache op de watchlist staan.

NATUUR: OH DENNENBOOM!

Door:
Team Aragorn

NEE, DEZE AFLEVERING VAN DE NATUURRUBRIEK IS NIET OP HET VERKEERDE MOMENT GEPLAATST, AL DOET DE TITEL ERG DENKEN AAN KERSTNIS. HET GAAT DEZE KEER GEWOON OVER DENNENBOMEN, PARDON: NAALDBOMEN.

OM EERST MAAR EEN MISVERSTAND UIT DE WERELD TE HELPEN: DE DENNENBOOM WAAROVER HET KERSTLIEDJE GAAT IS HELEMAAL GEEN DEN. HET LIED IS EEN VERTALING VAN HET DUITSE 'O, TANNENBAUM' EN EEN TANNE IS ... EEN SPAR. TJA: DEN, SPAR, VOOR VEEL MENSEN IS HET ÉÉN POT NAT EN DAARDOOR ZIJN WE BIJ HET ZOEKEN NAAR CACHES AL VAAK OP HET VERKEERDE BEEN GEZET. VOLGENS DE HINT ZOEKEN BIJ EEN DEN EN UITEINDELIJK DE CACHE VINDEN BIJ EEN SPAR!

Naaldbos in Nederland

Eigenlijk zijn naaldbomen vreemde gasten in ons land. In het Nederlandse klimaat ligt een loofbos meer voor de hand. Naaldbossen horen thuis in streken waar het gemiddeld veel kouder is – denk aan Scandinavië en de berggebieden.

Hoe komen wij dan aan al die naaldbossen? Simpel, ze zijn aangeplant. In de vorige eeuw, vooral vóór de Tweede Wereldoorlog, zijn in Nederland grote stuk-

ken 'woeste grond' beplant met naaldbomen. Vaak grote oppervlaktes met dezelfde soort, wélke soort was afhankelijk van de kwaliteit en de vochtigheid van de grond. Zulke bossen vindt men nu niet zo mooi maar ze werden ook niet voor het mooie aangelegd: het hout was bestemd voor de verkoop. Zo'n bos was een houtakker, te vergelijken met een veld vol maïs of suikerbieten.

Tegenwoordig bestaan onze bossen niet meer puur voor de houtopbrengst, al zijn er veel bossen waaruit nog

wel hout wordt geoogst. Bijna overal zijn de bossen ook bedoeld om in de vrije tijd van te genieten en daarom opengesteld voor wandelaars, ruiters, fietsers - en als het meezit ook voor cachers!

Speciaal voor degenen onder ons die wel eens cachen (...) een korte cursus boomherkenning, deel 1: naaldbomen. Solo, duo en legio. Kies een naaldboom uit en trek 'm aan z'n naalden ...

Solo

Pak één naald vast en trek voorzichtig. Komt de naald in z'n eentje van de tak? Grote kans dat de boom een spar is (Spar = Solo). Op de foto staat de fijnspar. De familie Spar telt nogal wat leden, dat is vast wel bekend want in december zijn er diverse soorten kerstbomen te koop - allemaal sparren. In de Nederlandse bossen staat bijvoorbeeld fijnspar, zilverspar en Douglasspar. Niet zo eenvoudig uit elkaar te houden behalve de Douglas. Als daarvan de naalden worden fijngewreven ruikt het naar citroen.

Duo

Trek voorzichtig aan één naald. Komt er automatisch een tweede naald los? Dan is de boom een den (Den = Duo). Op de bovenste foto de grove den, onder het verschil tussen grove den en zeeden!

Ook dennen zijn er in soorten en maten. Er zijn zelfs soorten waarbij de naalden in groepjes van 3 of 5 aan de tak zitten maar het duo komt het meest voor. Vooral de grove den staat op veel plaatsen in Nederland. Hiervan zijn de naalden kort (ongeveer 5 cm). Interessanter, in verband met Kerstmis, is de zeeden. Deze den heeft naalden van wel 15 cm lang en ook kegels die vele malen groter zijn dan de 'gewone' dennenappel. Hiermee zijn prachtige kerststukjes te maken, in Huize

Aragorn weten we precies waar bij ons in de buurt de zeedennen staan!

Legio

Tot nu toe leek het gemakkelijk maar helaas: hoe meer naalden bij elkaar, des te ingewikkelder. Het ezelsbruggetje is: Lariks = Legio. Daarmee is de kous niet af want de lariks is een uitzondering in naaldbomenland. In de winter verliest deze boom namelijk ál zijn naalden. Andere bomen laten ook wel eens een naaldje vallen (daar heb je de kerstboom weer ...) maar daarvan zitten de naalden toch doorgaans een paar jaar aan de tak waardoor naaldbomen nooit helemaal kaal worden. Behalve de lariks dus. En ook als er wel naalden aan zitten is er een klein probleempje - aan oudere takken zitten de naalden in groepjes maar aan de jonge scheuten niet. Gelukkig hebben we tot nu toe zelden de cachehint 'ovw rra ynevxf' ofwel 'skiral nee jib' hoeven te ontcijferen.

Kegels en appels

Ook aan de (sparren)kegels en (dennen-, lariks)appels is te zien om welke soort naaldboom het gaat, maar wat boomherkenning betreft is dit artikel voorlopig wel leerzaam genoeg geweest.

Kegels en appels zijn gewoon leuk, vooral als eraan gepikt of geknaagd is. Allerlei dieren zoals spechten, muizen en eekhoorns zijn dol op de zaden van naaldbomen. Deze zitten goed beschermd achter de kegelschubben.

In het ideale geval (voor de boom dan) wordt de kegel rijp aan de boom en gaan de schubben bij droog weer open staan. De zaden vallen uit de kegel en worden door de wind een stukje meegenomen, hopelijk tot op een plek waar ruimte is voor een nieuwe naaldboom. Dieren hebben een andere visie op 'het ideale geval', zij hebben liever afgevallen kegels waar de zaden nog in zitten.

Spechten klemmen een dennenappel in een spleet in een boomstam, slijten de schubben en peuteren met hun snavel de zaden tevoorschijn. Vaak hebben ze een favoriete plek om dit te doen en liggen in de buurt allemaal uitgeplozen dennenappels op de grond.

Eekhoorns en muizen moeten ook eerst de schubben weghalen voordat ze bij de zaden kunnen. Ze doen dit keurig netjes. Sparrenkegels en appels van de zeeden zijn favoriet. Te beginnen bij het steeltje gaat de kegel rond en rond, en worden de schubben één voor één weggeknaagd om bij de zaden te kunnen komen. Wat overblijft is de middenas van de kegel met een spiraalpatroon van knaagsporen, zie de voorlaatste foto. Wie even zoekt bij een zeeden of in een sparrenbos kan gemakkelijk zulke afgeknaagde kegels vinden. Wat ik zo leuk vind is dat de spiraal niet altijd hetzelfde loopt. Soms gaat de 'wenteltrap' linksom, soms rechtsom, soms zelfs verandert halverwege de draairichting. Ik dacht altijd dat dit te maken had met de manier waarop de kegel was gegroeid maar het schijnt anders te liggen. Eekhoorns en muizen hebben net als mensen een voorkeurspoot! De etensresten van de linkspotige eekhoorn zien er anders uit dan van een rechtspoot. Kijk maar op de laatste foto.

En die afgeknaagde kegels waarbij de draairichting halverwege verandert? Gevolg van een ruzie tussen de muizen, of tussen muizen en eekhoorns? Het bord niet netjes leeggegeten? Laat de fantasie maar eens werken tijdens de zomervakantie.

Groetjes, Fangorn.

TIPS EN TRUCS: OVER RODE WIJN EN BLOTE BILLEN

Door:
VinnieI

EEN CACHE IS ZO GEMAAKT. JE LEGT EEN DOOSJE VAN EEN FOTOROLLETJE IN DE BERM VAN DE WEG. JE STOPT ER EEN ROLLETJE PAPIER IN, HOUDT DE GPS ER BOVEN EN DRUKT OP "MARK". HET GEMARKEERDE PUNT PUBLICEER JE OP INTERNET EN VOILÁ: JE HEBT EEN GEOCACHE. DE OVERLEVERING LEERT ONS DAT GEOCACHING ZO IS ONTSTAAN. ALLEEN VOND JE OP HET GEMARKEERDE PUNT GEEN DOOSJE VAN EEN FOTOROLLETJE MAAR EEN BLIK BONEN.

MAAR JE ZULT ZIEN DAT EEN CACHE DIE ZO WORDT GELEGD KORTE LOGJES HEEFT WAARVAN DE INHOUD CYNISCH OF IN HET ERGSTE GEVAL HATELIJK IS. DAT KOMT OMDAT JE TIJDENS HET LEGGEN VAN DE CACHE DE RODE WIJN EN DE BLOTE BILLEN BENT VERGETEN.

Dag 1

De kurk gaat van de fles en de glazen worden ingeschonken. Dag 1 is aangebroken. Je nestelt je in de hoek van een sofa en begint te filosoferen over een geocache. De sofa hoeft niet leeg te zijn, op de eerste dag betekent meer zielen ook meer vreugde. Deze avond komen mogelijk gebieden over de tafel, thema's en leuke ideeën voor waypoints. Zie je de cache al ontstaan?

"We hebben aspirant leden nodig." Zegt de ene geocacher.

"Die moeten we dan wel op de proef stellen." Zegt de andere geocacher.

"Ja, laten we ze op bedevaart sturen."

"Op een bedevaart moet je afzien en veel knielen."

"Dat klopt, als we nu de WP's laag bij de grond hangen."

"En dat ze moeten schijnen om de coördinaten te kunnen lezen"

"Dan krijg je schijnende aspiranten, erg heilig"

"En als we onze orde nu schijnheiligen noemen?"

"Met Anton der Schijn als onze heilige"

"..."

Na dag 1 heb je een idee voor een cache in een bepaald gebied.

Dag 2

Op de tweede dag ga je het gebied verkennen. Je bent de avond ervoor van de sofa gekomen, hebt een route uitgetippeld en potentiële waypoints gemarkeerd. Meestal ga ik daarna naar bed en blijf de hele nacht woelen tot zonsopgang. Daarom zet ik een cache 's ochtends uit, ik kan de nacht ervoor toch niet slapen.

Wanneer je de route van voor naar achteren loopt, dan sta je tegen de middag op het laatste punt van de route met je gezicht naar de auto. Dat is mooi, want nu hoeft je alleen nog plek te vinden om de einddoos te verstop-

pen en daarmee de route op een logische manier af te sluiten.

Meestal selecteer ik daarvoor een rustig, liefst afgelegen plek. Zo rustig dat je er – bij wijze van spreken – zonder schaamte je broek kan laten zakken. Want dat is het gevoel dat een loggende geocacher heeft wanneer hij betrappt wordt. En dat is het gevoel dat je wilt voorkomen.

Op deze plek ga je op zoek naar een grote boom, of ander markant punt. Iets waar je direct naartoe loopt ook al heeft je GPS 30 meter afwijking. Druk nu op "mark" want je hebt de plek gevonden waar je de schat gaat verstoppen. Loop nog een paar keer van en naar het punt om te controleren of je steeds goed uit komt. Is dit niet het geval blijf dan langer stilstaan of gebruik op je GPS de optie "Waypoint middelen". Verlaat de plek pas wanneer je de coördinaat nauwkeurig hebt gemarkeerd.

Wanneer je geen rustige plek vindt, moet je wat creatiever worden. En dat kan op twee manieren. Of je zorgt ervoor dat de geocacher de doos kan meenemen naar de auto. Of je zorgt ervoor dat de cacher met een beetje schijnheilig gedrag een dreuzel (niet geocacher) kan misleiden. Leg je cache bijvoorbeeld in een vogel uitkijkhut. Dan kunnen ze even naar de vogels kijken wanneer ze gestoord worden bij het loggen.

Zo, na dag 2 kun je toestemming vragen.

Dag 3

Je hebt de route verder uitgewerkt en op dag drie zul je daarom wat aanpassingen moeten doen in het veld. Soms heb je op deze dag gezelschap van een boswachter aan wie je uitlegt wat je plannen zijn. Boswachters zijn omkoopbaar, dus TIP: LOOP de cache en neem koffie mee.

Op deze dag controleer je de nauwkeurigheid van de waypoints nog een keer. Houd daarbij rekening dat

de satellieten 's ochtends anders staan dan 's avonds. Wanneer je 's ochtends de punten hebt gemarkeerd, doe dan de controle 's avonds en andersom. Zo kun je bepalen hoeveel afwijking deze nieuwe stand van de satellieten veroorzaakt.

Controleer op deze dag tevens de aanvliegroutes naar de waypoints. Daarmee bedoel ik: ga na hoe de Geocacher loopt, wanneer hij zijn pijl volgt. Als je zorgt dat de aanvliegroutes over wegen, paden en bruggen gaan, dan zal de geocacher minder geneigd zijn over sloten te springen.

Aan het einde van deze dag is de toestemming geregeld en ligt de cache vast op papier. Dus al met al; geen slechte dag die derde dag.

Dag 4

Dit is de DOE dag. Normaal de dag dat ik tot mijn onderbroek in het water afdaal, en met de kit onder mijn nagels, zo smerig als een varken thuiskom. De dagen ervoor heb je thuis alle ideeën uitgewerkt en is de webpagina voor Geocaching.com klaar. Net zoals de aluminium plaatjes en andere huisvuil. Vandaag ga je ze plaatsen zoals je op dag 3 hebt besproken met de boswachter.

Hoe intensief de DOE dag is, is natuurlijk afhankelijk van de afspraken die je hebt gemaakt met de grondeigenaar en jouw creativiteit. Maar mag ik je twee tips geven?

- 1) Laat de plastic zak thuis! Wikkel je schoonmoeder in zo'n ding, maar alsjeblieft geen Geocache! Ze worden vies, smerig en dieren knagen eraan en worden ziek. Zorg dat de doos op zichzelf al waterdicht en stevast is.
- 2) Zorg ervoor dat de cache er ONGEVAARLIJK uitziet. Het is namelijk al een paar keer gebeurd dat politie en leger zijn uitgerukt vanwege een "verdacht pakketje" in het bos. Dat bleek dan een munitiekistje te zijn met een logboekje. Verf hem roze, plak er een Geocaching sticker op. Wat dan ook, maar voorkom dit bij jouw geocache!

Knijp aan het einde van deze dag even in je arm. Je droom is werkelijkheid geworden. De geocache is KLAAR.

Dag 5

Na vier dagen van bloed zweet en tranen komt dag 5. De dag is aangebroken dat jouw geocache voor het eerst wordt gelopen. En tijd om de volgende fles wijn uit de kast te halen, want het is tijd voor een feestje. Dat feestje begint met het uitnodigen van twee teams. Daar ga je gezellig mee eten en sterke verhalen ophalen. Na drie wijntjes, stuur je ze - licht aangeschoten - op pad. Zelf aanschouw je de show op gepaste afstand en kijkt wat er gebeurt. Dit levert prachtbeelden op, zoals totaal ontredderde geocachers die midden in een park roepen: "Dit is geen driehoek!" Ontredding mag, wanneer het maar snel omslaat naar een euforisch gevoel als ze de hint hebben gevonden; anders haken de geocachers af. De cache is dan gewoon niet leuk meer. Om dit te voorkomen houd ik drie dingen in de gaten:

- 1) Met hoeveel moeite vinden de teams de waypoints? Wanneer de teams ongeoorloofd gaan wroeten in de aarde, pas ik de Belgische oplossing toe. In België markeren ze namelijk het zoekgebied met een klein aluminium strookje op een goed zichtbare plaats. De Belgen gaan pas wroeten wanneer de hint "GC" is gevonden en daarmee heeft de legger van de cache het zoekgebied een stuk kleiner gemaakt.
- 2) Begrijpen de teams de opdrachten? Zo niet dan pas ik de tekst aan.
- 3) Vonden de lopers de geocache leuk? Pas wanneer ze "ja" zeggen, schenk ik weer wijn.

Aan het einde van dag 5, tussen het afruimen van de tafel en het vullen van de wasmachine, meld ik de Geocache aan bij Geocaching.com. Met een glimlach, want de eerste lovende kritieken zijn al binnen. En de oplettende lezer weet waarom. ;-)

Onderhoud

Na dag vijf is de geocache gelegd en aangemeld. Misschien zijn zelfs de eerste logjes al binnen. Maar dat betekent niet dat je klaar bent. Veel mensen vergeten namelijk dat een geocache ook onderhoud vergt en daarom breng ik dat nu onder de aandacht. Want hoe meer je gebruik maakt van voorwerpen in het veld, hoe groter de kans is dat er iets wordt gewijzigd of kapot gaat. En dan moet je alsnog met de Billen Bloot.

Zorg daarom dat je Geocache robuust is. Sla bijvoorbeeld je coördinaten in aluminium. Dat blijft langer goed dan gelamineerd papier. Een post op het forum leert wie in jouw buurt slagletters en -cijfers heeft. Gebruik bijvoorbeeld ook geen straatnaamborden of reclameborden. Een shoarma tent is zó failliet en de nieuwe eigenaar bestelt tóch een nieuwe lichtbak. (Hè, Vinnie1?) Maar ook grenspalen zijn niet voor eeuwig. (Hè, Geowolf?)

Kortom, denk vanaf dag 1 na over het onderhoud. Want de laatste dagen zijn de minst leuke dagen. Voorkom ze, waar je kunt.

Daarom ook het advies:

*Denk na over Rode Wijn en Blote Billen
Dat geeft een geocache die wij graag willen.*

Groet,
Vinnie1

Over Rode Wijn en Blote Billen

Tijdens het leggen van een geocache moet je plezier maken; moet je genieten van de rode wijn en de cache maken die jij leuk vind. Want als je dat doet, dan straalt dat ook van de cache af. "Kijk," zeggen ze dan: "die heeft lol gehad tijdens het leggen, DAT is te zien". Daarnaast moet je als legger van een Geocache rekening houden dat Geocachers een nerveus volkje is, dat snel gaat twijfelen wanneer iets niet duidelijk is. Een naar gevoel dat ik het "Blote Billen"-gevoel heb gedoopt. Legger, voorkom dit gevoel ten allen tijden! Want geocachen met je broek op je knieën, dat loopt niet lekker.

TECHNIEK:

OVER SATELLIETEN, VOLGSTATIONS EN ONTVANGERS

Door:
Team FlatSunset

VOOR ONZE HOBBY KUNNEN DE MEESTEN VAN ONS NIET BUITEN EEN GPS-ONTVANGER. DAAR IS DE HOBBY MEE BEGONNEN, EN ALHOEWEL ER VARIANTEN ZIJN DIE ZONDER GPS-ONTVANGER TE DOEN ZIJN, IS HET VOOR VELEN TOCH EEN ONMISBAAR GEREEDSCHAP. MAAR HOE IS DAT GPS-GEBEUREN NOU ONTSTAAN EN HOE WERKT NOU EIGENLIJK? DAT GAAN WE PROBEREN UIT TE LEGGEN...

Global Positioning System

Positiebepaling en navigatie zijn al heel oud. Vroeger deed men dat op zee nog met sextanten, kompassen en kaarten, totdat de radiografie en radar hun intrede deden. Het Amerikaanse Ministerie van Defensie (DoD) wilde echter een wereldomvattend systeem dat zeer nauwkeurig was, zodat daarmee ook lange afstandsra-ketten trefzeker hun doel zouden raken. Hierdoor ontstond het idee van een netwerk van satellieten waarvan de uitgezonden signalen gebruikt konden worden om posities te bepalen. Uiteraard was het gebruik hiervan aan banden gebonden: het leger hield een gecodeerd signaal voor zichzelf met hoge precisie (tot op een paar meter nauwkeurig), terwijl een minder nauwkeurig signaal (nauwkeurigheid van ongeveer honderd meters) vrij te gebruiken was voor een ieder die hier een toepassing voor had. Dat 'publieke' signaal was niet nauwkeurig genoeg voor positiebepaling, laat staan navigatie, en was dus niet echt in gebruik bij de grote massa.

Hier kwam kortgeleden verandering in toen het DoD besloot het 'publieke' (SA: Selective Availability) signaal vrij te geven voor algemeen gebruik. Daarop volgde een hoop nieuwe consumentenproducten die dankbaar gebruik maken van dat signaal: GPS-ontvangers, navigatiesystemen voor auto, motor en boot, volgsystemen voor vrachtwagens e.d., enz. In 2000 werd de eerste cache gelegd om te vieren dat het SA-signaal vrijgegeven is, en in 2001 hadden we de eerste cache in eigen land.

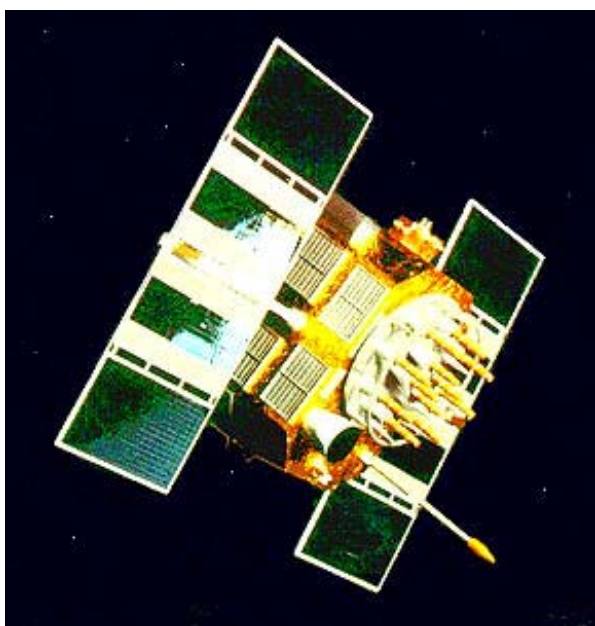
Maar hoe werkt dat GPS dan?

GPS bestaat uit drie onderdelen:

- Het netwerk van satellieten
- Volgstations op aarde
- GPS-ontvangers bij de eindgebruikers

Satellieten

Op dit moment zijn er zo'n 30 satellieten in gebruik, die allen op een hoogte van iets meer dan 20.000km boven de aarde hun baan beschrijven. Dat baan beschrijven doen ze in iets minder dan 12 uur. Op elk moment en op elke willekeurige positie op aarde moet het mogelijk zijn om minimaal vier satellieten 'in het zicht' te hebben. De satellieten hebben een atoomklok aan boord (waarom dit zo is wordt zo uitgelegd) en sturen een aantal signalen uit. Deze signalen bevatten een hoop informatie, waaronder de tijd, een unieke code om de

satelliet aan te duiden, diens positie, enz.

Volgstations

De volgstations hebben ook een zeer belangrijke taak: zij pikken ook de signalen op van de passerende satellieten, controleren de atoomklokken en geven indien nodig correcties door om tijdsafwijkingen tot een minimum te beperken, en geven de satelliet informatie om

afwijkingen als gevolg van atmosferische storingen e.d. te kunnen compenseren.

GPS-ontvangers

De eindgebruiker ontvangt met een GPS-ontvanger (bijvoorbeeld zoals wij geocachers ze gebruiken) de signalen van de satellieten. Aan boord van deze ontvangers zit een nauwkeurige klok die gesynchroniseerd wordt met de atoomklokken in de satellieten. Het tijdstip waarop de satelliet een signaal uitzendt wordt vergeleken met het tijdstip waarop de ontvanger dit binnenkrijgt. Daar de snelheid van het signaal een vast

gegeven is, kan men dus de afstand berekenen. Oftewel, onze ontvanger weet van elke satelliet exact wat de afstand is, en diens positie.

En wat kunnen we daarmee?

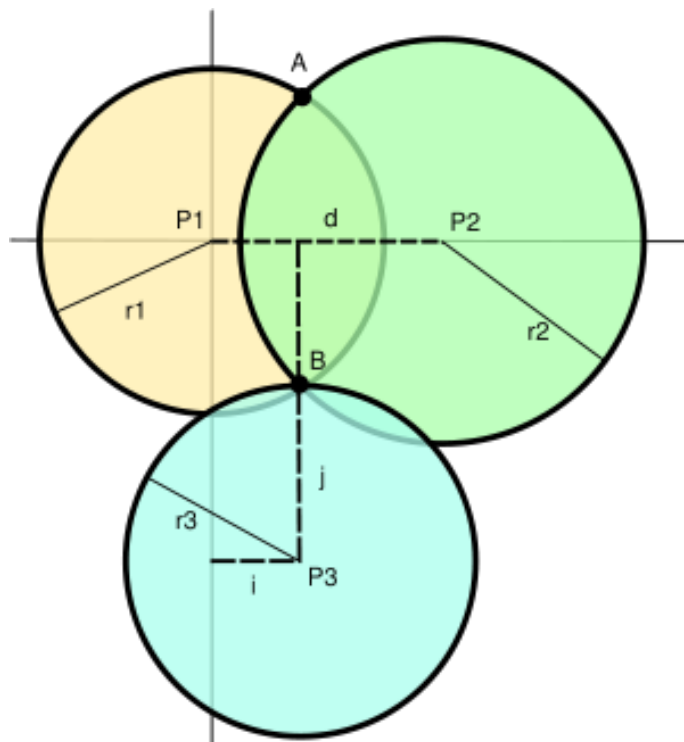
Onze eigen positie bepalen! Hoe? Zo!

Stel, we staan op positie 'B'. Als P1 en P2 de enige beschikbare satellieten zouden zijn, zouden we te weinig gegevens hebben om te bepalen wat onze positie is. Waarom? Kijk maar naar positie 'A'. Deze heeft dezelfde afstand naar P1 en P2 als positie B heeft. We hebben met twee satellieten dus twee mogelijke locaties waar we ons kunnen bevinden.

Voegen we een derde satelliet toe, P3, dan is dat probleem voorbij. De afstand van P3 naar 'A' is immers veel groter dan de afstand van P3 naar 'B'. Deze wijze van positiebepaling wordt triangulering of driehoeksmeting genoemd. Er is echter een probleem: dit werkt goed in het platte vlak (2 dimensies) maar niet in de ruimte (3 dimensies). Hiervoor dienen we nog een satelliet toe te voegen, vandaar dat er minimaal 4 satellieten 'in het zicht' zijn, zodat we ook de 3e dimensie erbij hebben.

Nauwkeurigheid

Tot slot nog even over nauwkeurigheid: we gaven bij het stukje over volgstations al aan dat er diverse atmosferische storingen kunnen zijn die het signaal beïnvloeden en waarvoor een correctiesignaal naar de satellieten gestuurd wordt. Een grote storingsbron is bijvoorbeeld vocht. Doe zelf eens de volgende eenvoudige proef: ga op een mooie zomerdag bij heldere lucht

naar buiten met je GPS-ontvanger. Leg hem neer op een plek waar je vrij zicht hebt op een blauwe hemel. Stel je ontvanger zo in dat je de nauwkeurigheid te zien krijgt. Deze zal behoorlijk goed zijn. Pak nu een doordrenkte zakdoek en leg die over de antenne heen (die zit meestal bovenin). Als het goed is zie je de nauwkeurigheid drastisch dalen! Het goede nieuws is: dit komt niet door de zakdoek maar door het vocht. Vandaar ook dat onder dicht bladerdek of een bewolkte hemel je ontvanger minder nauwkeurig functioneert.

TRACKABLES: EEN EIGEN GEOCOIN #1: HET ONTWERP

Door:
KarelKraak

OP HET GME 2007 STOND EEN WORKSHOP GEPLAND OVER HET MAKEN VAN EEN GEOCOIN. HELAAS IS DEZE NIET DOORGEGAAN. TOCH IS ER, GEZIEN DE VELE VRAGEN OVER DIT ONDERWERP OP DE DIVERSE FORA, SCHIJNBAAR WEL BEHOEFTE AAN DERGELIJKE INFORMATIE. OM AAN DEZE VRAGEN TEGEMOET TE KOMEN, IN ELK GEVAL VOOR ZOVER HET DE LEZERS VAN SPOILER BETREFT, ZAL ER EEN AANTAL ARTIKELN VERSCHIJNEN DIE HET GEHELE PRODUCTIEPROCES VAN EEN GEOCOIN BESCHRIJVEN. WE BEGINNEN UITERAARD BIJ HET BEGIN: HET ONTWERP.

Het idee

Het maken van een Geocoin begint weliswaar met een ontwerp, maar voor dat ontwerp gemaakt kan worden heb je een idee nodig. De meeste cachers die aan een eigen Geocoin beginnen, zullen al wel een bepaald beeld hebben van hoe de munt er uiteindelijk uit moet

gaan zien. De vraag is echter of dit beeld wel in realiteit omgezet kan worden. Door vooraf al rekening te houden met de eigenschappen van de beschikbare vormen en metalen, kunnen teleurstellingen achteraf voorkomen worden.

De vorm

2D

Een ontwerp kan in drie vormen worden omgezet in een Geocoin. De eerste en meest gebruikte vorm is 2-dimensionaal. Deze vorm kan je het best vergelijken met een tekening: de lijnen zijn zichtbaar en daarbinnen zijn kleuren aangebracht. De zichtbare lijnen (opliggend metaal) zijn noodzakelijk om de kleuren op hun plaats te houden. Uiteraard is het ook mogelijk om de kleuren weg te laten. Dergelijke delen krijgen dan de kleur van het metaal, inliggend (recessed) of opliggend (raised). Dit zijn ook meteen de enige niveaus van een 2D ontwerp waar je mee kan werken. Een geleidelijke overgang van raised naar recessed metaal is in deze vorm niet mogelijk.

Foto

Wil je toch een realistische afbeelding in kleur op je munt, dan bestaat er nog de mogelijkheid van een foto. Hierbij wordt een foto op de munt geplakt met daaroverheen een laagje (epoxy) om de afbeelding te beschermen. Deze vorm wordt voor Geocoins niet erg vaak toegepast. Maar als je zeker wil zijn dat de afbeelding op de munt op de werkelijkheid lijkt (3D geeft slechts een interpretatie, vooral voor portretten een probleem), is dit de enige optie.

3D

Een dergelijke overgang is wel mogelijk voor een 3D munt. Voor een 3D Geocoin is het mogelijk metaal te plaatsen op elk niveau tussen de laagste delen (recessed) en de rand van de munt (raised), of zelfs daarboven. Deze vorm laat zich dan ook het best vergelijken met een houtsnijwerk of een beeld: het eindresultaat heeft voelbaar reliëf. Dit in tegenstelling tot een 2D Geocoin die vlak aanvoelt. Hierdoor wordt 3D het meest gebruikt om (foto)realistische afbeeldingen op een munt af te drukken. Voor een 3D ontwerp is het echter niet mogelijk om op hoger liggende delen kleur te gebruiken.

Uiteraard zijn deze vormen ook in één ontwerp te combineren. Een veel voorkomende mengvorm is waarbij één kant 3D is en de andere kant 2D. Maar ook een combinatie aan één zijde van een munt is mogelijk en wordt vrijwel bij elke 3D munt toegepast. Tekst is namelijk altijd 2D. Een randtekst om een 3D afbeelding is dus in principe een combinatie. Door hier slim gebruik van te maken is het toch mogelijk om kleuren te simuleren in 3D. Houdt er echter wel rekening mee dat de gekleurde delen altijd een vlakke ondergrond en een randje nodig hebben.

Kleurgebruik

De kleuren die gebruikt kunnen worden voor een Geocoin zijn vrijwel onbeperkt. 'Vrijwel', want de werkelijke keuze is beperkt tot de Pantone kleurbibliotheek. Deze bestaat echter uit meer dan 1000 kleuren waardoor er altijd wel een geschikte tussenzit. Let bij het kiezen van de kleuren wel goed op. Verkeerde instellingen van een beeldscherm of printer kunnen kleuren namelijk flink vertekenen. Zo kan het zomaar gebeuren dat je op je monitor wit denkt te zien, terwijl het eindresultaat zalmroze is.

Naast de 'gewone' kleuren is het vaak mogelijk gebruik te maken van 'speciale' kleuren. Een bekend voorbeeld is glow-in-the-dark (GITD). Deze fluorescerende verf is beschikbaar in een beperkt aantal daglicht kleuren. De 'gloei' kleur is voor vrijwel allemaal hetzelfde, namelijk geel/groen. Een ander voorbeeld zijn transparante kleuren. Deze kleuren wekken de illusie van gekleurd glas doordat je er de ondergrond doorheen kan zien. Vooral in combinatie met een structuur in de ondergrond, zijn hier leuke effecten mee te bereiken.

Shaped

Hoewel de naam Geocoin in eerste instantie aan een ronde vorm doet denken, is dat zeker niet noodzakelijk. Shaped Geocoins, dus met een afwijkende, niet ronde vorm, zijn zeker geen zeldzaamheid. In principe zijn de mogelijkheden in deze onbeperkt. Het enige waar je rekening mee dient te houden, is dat de uiteindelijke munt een platte vorm heeft. Een kubus of iets desgelijks behoren niet tot de mogelijkheden. Dit is niet zozeer een technische beperking maar een regel van Groundspeak:

All coins must be predominantly two dimensional. We will allow raised design features and different shapes but, generally speaking, they must be flat.

Ofwel, ze moeten plat zijn.

Overige regels

Naast de eis dat een Geocoin plat moet zijn, zijn er vanuit Groundspeak nog een aantal regels waar een ontwerp aan moet voldoen. De belangrijkste regel is dat elk ontwerp van een trackable Geocoin moet worden goedgekeurd. Voorwaarde hierbij is dat het ontwerp 'family friendly' is, een ruim begrip. Een andere belangrijke verplichting is dat er op moet staan dat het om een trackable Geocoin gaat. Een tekst in de strekking van 'Trackable at geocaching.com' moet op elke munt aanwezig zijn. Verder moet bij gebruik van het logo een trademark (rondje met een r) worden afgebeeld en mag er niets aan het logo veranderen. De complete richtlijnen van Groundspeak met betrekking tot Geocoins kan je vinden op het Geocoins forum.

Doe het zelf?

Niet iedereen zal over de kennis en de middelen beschikken om zijn ideeën in een bruikbaar ontwerp om te zetten. De meeste, zometert alle, muntenmakelaars hebben daarom een ontwerper in dienst die je daarbij kan helpen. Deze ontwerpers hebben genoeg aan een omschrijving of een schets op papier, desnoods een servetje, om tot een volledig ontwerp te komen. Mocht je toch zelf aan de slag willen, let dan op een paar zaken. Probeer zoveel mogelijk in vector formaat te werken. Vector bestanden bevatten geen pixels zoals raster bestanden (gif, jpg, etc.) maar moet je meer zien als een beschrijving van de tekening. Hoe groot of klein je een vector tekening ook maakt, alle informatie uit de tekening blijft behouden. Dit in tegenstelling tot raster afbeeldingen die informatie verliezen als ze worden verkleind, of waar informatie moet worden aangemaakt als je ze vergroot. Om vector tekeningen te maken zijn echt geen gespecialiseerde en dure programma's nodig. Een tekening die je bijvoorbeeld in Word of Powerpoint (niet MSPaint) maakt, is volledig opgebouwd uit vectoren. Maak je toch gebruik van raster plaatjes zoals foto's, zorg dan dat ze zo groot mogelijk zijn (minimaal 300 dpi). Voor digitale foto's betekent dat dus meestal het origineel. Gebruik ook geen emboss of andere filters om een plaatje een 3D uiterlijk te geven. Dat geeft misschien een aardig idee hoe het er uiteindelijk uit gaat zien, maar voor het omzetten naar een munt zijn dergelijke plaatjes vrijwel onbruikbaar.

Tot zover het ontwerp. Volgende keer komt de daadwerkelijke productie van de munten aan bod...

PUZZEL: DOOR WIE GEPLAATST?

Door:
Steensnoeper

Hallo allemaal,

Ik kom in 't veld wel eens geocachers tegen en raak dan aan de praat. Wat mij opvalt, is dat men heel vaak weet te vertellen hoeveel caches ze gevonden hebben. Tevens vertrouwen ze mij toe welke van deze caches er schijnbaar een onuitwisbare indruk hebben gemaakt en welke er op de "todo"- of "mustdo"-lijst staan.

Met die insteek is onderstaande puzzel te maken. Verdiep je in de onderstaande caches en vul de namen van de cacheplaatsters in.

Veel puzzelplezier,

steensnoeper.

Horizontaal

- 4** Het nichtje van Skansen.
- 6** De Postkoets.
- 8** Kattenogen - waterwerk.
- 9** UFO Landing Strip.
- 11** Moleneind.
- 12** De Boekenkist.
- 14** Het mysterie van de drie zusjes.
- 17** Halverwege.
- 19** Gooilust.
- 22** Inspect. Delictus en de knallende ruzie.
- 23** De Breehoef III.
- 24** Aliens!.

Verticaal

- 1** De kruispeiling.
- 2** U-Turn.
- 3** Duck's Paradise.
- 5** SalamanderStash "Den Treek".
- 7** Hands of time.
- 10** Ijsbrecht's Lot.
- 13** Showdogs.
- 15** Heerlijkheid in de Kasteeltuin.
- 16** De Nonnen van de Donge.
- 18** Hangende Tuinen.
- 20** OASE.
- 21** Het Dolhuis.

Spoiler wordt gemaakt door:

Achtbaangek, KarelKraak, Steensnoeper, Team Aragorn, Team FlatSunset en Vinnie1

